

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma dyrektora generalnego zasobów ludzkich Komisji Europejskiej z dnia 2 października 2014 r. HR.A2 do dyrektora generalnego ds. Unii Europejskiej ministerstwa spraw zagranicznych Republiki Włoskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko ww. pismu, które zostało sporządzone w nawiązaniu do zaskarżonego już w drodze skargi w sprawie T-636/14 ogłoszenia o naborze na stanowisko dyrektora centrum tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej (Luksemburg) (COM/2014/10356), w którym to piśmie zajęto stanowisko w kwestii podnoszonej rozbieżności między spornym ogłoszeniem a formularzem dostępnym na stronie internetowej do celów składania kandydatur, który to formularz ogranicza dostępne w tym celu języki do francuskiego, angielskiego i niemieckiego.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 TFUE i art. 24 akapit czwarty TFUE; art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 1 i 2 rozporządzenia nr 1/58 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej; art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników z tego względu, że poprzez odesłanie do strony internetowej Komisji, która zawierała takie wiążące postanowienie, ogłoszenie nałożyło na kandydatów wymóg przedłożenia życiorysu i listu motywacyjnego obowiązkowo w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, a nie w jakimkolwiek języku urzędowym Unii. Aby usunąć te wady, Komisja powinna była – zdaniem skarżącej – zmienić stronę internetową i przedłużyć terminy do przedstawienia kandydatur.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i lojalnej współpracy (art. 4 ust. 3 TUE), gdyż podczas procedury wydawania spornego ogłoszenia Komisja udzielała wielokrotnie formalnych zapewnień rządowi włoskiemu, iż ww. dyskryminacja językowa zostanie usunięta, jednak przyjęła ona inne postępowanie przy redagowaniu ogłoszenia i przy przygotowywaniu zasad funkcjonowania strony internetowej, do której ogłoszenie odsyła odnośnie do prezentacji kandydatur.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w uzasadnieniu, jako że zdaniem skarżącej decyzja Komisji powinna była zostać wydana przez przewodniczącego lub właściwego komisarza, a nie przez dyrektora generalnego zasobów ludzkich.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – BPC LUX 2 i in./Komisja

(Sprawa T-812/14)

(2015/C 046/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luksemburg), BPC UKI LP (George Town, Kajmany), Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc. (George Town, Kajmany), Bennett Restructuring Fund LP (Wilmington, Stany Zjednoczone), Queen Street Fund Ltd (George Town, Kajmany), BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP (George Town, Kajmany), BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP (George Town, Kajmany), CSS LLC (Chicago, Stany Zjednoczone), Beltway Strategic Opportunities Fund LP (George Town, Kajmany), EJP Debt Opportunities Master Fund LP (George Town, Kajmany), EJP DO Fund (Cayman) LP (George Town, Kajmany), TP Lux HoldCo (Luksemburg, Luksemburg), VR Global Partners LP (George Town, Kajmany), Absalon II Ltd (Dublin, Irlandia), CenturyLink, Inc. Defined Benefit Master Trust (Denver, Stany Zjednoczone), City of New York Group Trust (Nowy Jork, Stany Zjednoczone), Dignity Health (San Francisco, Stany Zjednoczone), GoldenTree Asset Management Lux Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd (Dublin, Irlandia), San Bernardino County Employees Retirement Association (San Bernardino, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Webber i M. Steenson, Solicitors oraz P. Fajardo, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 sierpnia 2014 r. w sprawie niepodnoszenia zastrzeżeń wobec środka notyfikowanego przez Portugalię dotyczącego restrukturyzacji Banco Espírito Santo S.A. (BES), w postępowaniu SA.39250; oraz
- nakazanie Komisji pokrycia kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżące twierdzą, że Komisja popełniła błędy co do prawa, błędy w ocenie okoliczności faktycznych oraz błędy proceduralne, ponieważ w sposób oczywisty nieprawidłowo oceniła rozwiązanie alternatywne, w szczególności w zakresie możliwości wykorzystania w ramach restrukturyzacji BES kapitału prywatnego.
 - Komisja naruszyła liczne wymogi Komunikatu dotyczącego sektora bankowego, ponieważ nie dokonała w ogólne oceny lub, alternatywnie, nie przedstawiła uzasadnienia w odniesieniu do okoliczności, czy: a) pomoc została ograniczona do koniecznego minimum, b) kapitał prywatny został wykorzystany w maksymalnym stopniu, c) miał zastosowanie wyjątek od wymogu, że posiadacze podległych wierzytelności przyczyniają się w pełni, ze względu na fakt, że mogłoby to zagrozić stabilności finansowej lub doprowadzić do nieproporcjonalnych rezultatów, oraz d) przestrzegana była zasada nie pogarszania sytuacji wierzycieli.
 - Komisja nie zbadała rozwiązania alternatywnego, a tym samym dokonała nieprawidłowego założenia faktycznego, że jedyną alternatywą dla zgłoszonych środków jest likwidacja BES. Komisja nie uwzględniła dowodu potwierdzającego, że był dostępny nowy kapitał prywatny, który mógł obniżyć pomoc państwa wymaganą przez zgłoszony środek.
 - Komisja miała obowiązek wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające na mocy art. 108 ust. 2 TFEU. Nie czyniąc tego, Komisja naruszyła prawa procesowe skarżących przysługujące im na mocy tego postanowienia.
2. Zarzut drugi, w którym skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła ich prawa procesowe, ponieważ nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego.
 - Zgłoszenie, rozważane obiektywnie, zrodziło poważne trudności w zakresie oceny w odniesieniu zarówno do okoliczności faktycznych jak i prawa.
 - Badanie wstępne przeprowadzone przez Komisję, które trwało jedną niedzielę, nie mogło być pełne ani wystarczające, biorąc pod uwagę znaczenie i złożony charakter przedmiotu dochodzenia.
 - Komisja miała powody, aby sądzić, że przedstawione jej informacje mogą być niewiarygodne lub że co najmniej wymagają weryfikacji zanim zostaną uznane za wiarygodne.
 - Komisja nie uwzględniła ust. 50–53 Komunikatu dotyczącego sektora bankowego, które ustanawiają dwuetapowy proces ratowania i restrukturyzacji w odniesieniu do pilnych sytuacji, takich jak sytuacja w jakiej znalazł się BES.
 - Komisja miała obowiązek wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Nie czyniąc tego, pozbawiła skarżących, jako zainteresowane strony, jakiegokolwiek możliwości uczestniczenia w postępowaniu, co narusza ich prawa procesowe przysługujące im na mocy art. 108 ust. 2 TFEU.

**Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung/OHIM
(Cottonfeel)**

(Sprawa T-822/14)

(2015/C 046/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung GmbH (Gerolstein-Müllenborn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Straub)